

Θέλουμε Συνδικαλισμό «μηχανισμών» ή Άξιων και Αξιών ;

Του Αντώνη Νικολόπουλου
Προέδρου Πανελληνίου ΔΑΣΚΕ ΙΚΑ ΕΤΑΜ
Α' Αντιπροέδρου Π.Ο.Σ.Ε. ΙΚΑ ΕΤΑΜ
antonisnikolopoulos@yahoo.gr

Το τελευταίο διάστημα, μέσα σε όλα τα κακά της μοίρας μας, το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο του ΙΚΑ, βιώνει καταστάσεις μοναδικές (και όχι για καλό), ιδίως μετά τη «τριχοτόμηση» της μέχρι πρόσφατα «κραταιά» ΠΑΣΚΕ ΙΚΑ ! Έτσι, είδαμε τη μετονομασία της επίσημης ΠΑΣΚΕ σε «Δημοκρατική Συμπαρατάξη» (ΔΗ.ΣΥ), τη δημιουργία μίας «νέας» υπό την ηγεσία του πρώην Προέδρου της ΠΑΣΚΕ ΙΚΑ που ονομάζεται «Αδέσμευτη Ενωτική Πρωτοβουλία Εργαζομένων ΙΚΑ ΕΤΑΜ» (Α.Ε.Π.Ε) και φυσικά, την προερχόμενη από τη Θεσσαλονίκη με την ονομασία «Πρώτα οι Συνάδελφοι» (sic), που έχουν ως επικεφαλή τους, τον μέχρι πρόσφατα Πρόεδρο της ΠΑΣΚΕ Κεντρικής Μακεδονίας !

Γίνεται αμέσως αντιληπτό, ότι το όποιο «νέο» τοπίο δημιουργείται στο χώρο του συνδικαλιστικού μας κινήματος, δεν προέρχεται από ευρύτερες διεργασίες που θα δημιουργούσαν κάτι το πραγματικά νέο και δυναμικό, αλλά είναι αποτέλεσμα, μίας καθαρά «εσωτερικής» ανακατάταξης δυνάμεων στο χώρο της ΠΑΣΚΕ, που καθώς είδαν τα στελέχη της, τη πλήρη κατάρρευση των ιδεολογημάτων και του κομματικού φορέα που είχαν ως σημείο αναφοράς, προσπαθούν τώρα, να βρουν λόγω ύπαρξης και υπόστασης ! Πιθανώς, αυτή μου η διαπίστωση, να λυπεί κάποιους φίλους συνδικαλιστές της πρώην ΠΑΣΚΕ, που σήμερα βρίσκονται σε κάποιο από τα προαναφερόμενα «κομμάτια» της...όμως, η αλήθεια αυτή είναι και πρέπει να λέγεται.

Γι' αυτό και θεωρώ παραδοξότητα, το να επικαλούνται έννοιες κι αξίες, που ουδεμία σχέση έχουν με τους λόγους που τους εξανάγκασαν, στο να προχωρήσουν στη δημιουργία των «νέων» αυτών συνδικαλιστικών παρατάξεων ! Για παράδειγμα, όταν τα στελέχη της ΔΗ.ΣΥ. στην «Ιδρυτική τους πράξη» αναφέρουν: «...πρέπει επιτέλους να απαλλαγούν (τα συλλογικά όργανα) από κάθε είδους εξαρτήσεις, κηδεμονίες και κομματικές ταυτότητες...», ουσιαστικά, δεν αποδέχονται ότι «έπαιξαν» ακριβώς αυτό το ρόλο, αφού σχεδόν σε όλα αυτά τα συλλογικά όργανα του συνδικάτου μας, ήταν αυτοί που κατείχαν «καθεστωτικές» πλειοψηφίες ; Πώς είναι δυνατόν, σήμερα, να εμπιστευτούμε ξανά, αυτά τα πρόσωπα, για να μας βγάλουν από τα αδιέξοδα στα οποία μας έφεραν ;

Εγώ να δεχθώ, ότι όλα αυτά τα συνδικαλιστικά στελέχη, που πλέον «πορεύονται» στα τρία προαναφερόμενα «κομμάτια», ότι έχουν τις καλύτερες των προθέσεων...αυτό και μόνο αρκεί ; Γιατί σίγουρα καλές προθέσεις (θέλω να πιστεύω), είχαν και όταν ήταν στη ΠΑΣΚΕ...οπότε, όπως η ιστορία μας απέδειξε, οι «καλές προθέσεις» από μόνες τους, δεν αρκούν !

Άραγε...την αυτοκριτική τους την κάνανε ;

Το τι κάνανε λάθος το είπανε ;

Το γιατί πορεύθηκαν όπως πορεύθηκαν, μας το εξήγησαν ;

Το ποιος/ποιοι φταίνει, που φτάσαμε ως συνδικαλιστικό κίνημα στη πλήρη απαξίωση, μας το διευκρίνισαν ;

Στις «Ιδρυτικές τους Πράξεις», ΔΕΝ ΜΑΣ ΔΕΝΕ ΤΙΠΟΤΑ, για τη ταμπακέρα !

Όμως, οι συνάδελφοί μας, πριν τους δώσουν το «συγχωροχάρτι» της ψήφους τους, πρέπει να έχουν απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά !

Κακά τα ψέματα...καμία ανανέωση του συνδικαλιστικού μας κινήματος, δεν πρόκειται να προέλθει από αυτά τα τρία «κομμάτια» της αυτοκαταργούμενης ΠΑΣΚΕ ΙΚΑ ! Απλά, μία «ανανέωση» των «μηχανισμών» που μέχρι τώρα βιώναμε θα δούμε και πιθανώς την εκλογή κάποιων νέων προσώπων, που έρχονται να αντικαταστήσουν τα πιο «φθαρμένα» στελέχη της, κάνοντας ένα επιφανειακό lifting, χωρίς περιεχόμενο και ουσία !

Αυτό το συνδικαλισμό των «μηχανισμών» και των «τακτικισμών», που ζήσαμε όλα αυτά τα χρόνια επί «κραταιά» ΠΑΣΚΕ, οι συνάδελφοι μας, στις συνειδήσεις τους, τον έχουν καταδικάσει ! Μένει να το κάνουν και στη πράξη...

Για να γίνει αυτό, θα πρέπει να υπάρχει μία άλλη, εναλλακτική πρόταση, που με σοβαρότητα και χωρίς λαϊκισμό, θα μιλά το λόγο της αλήθειας, που θα τους κοιτά κατάματα και θα τους δίνει προοπτικές κι ένα όραμα, ώστε να πορευθούμε ως εργαζόμενοι ! Αυτός, είναι ο Συνδικαλισμός των Άξιων και των Αξιών...στον οποίο πιστεύω και για τον οποίο μπήκα -πριν κάποια χρόνια- σ' αυτή την επίπονη προσπάθεια, του να εκπροσωπώ κατά το καλύτερο δυνατό τρόπο, τους συναδέλφους μας. Δε θα ισχυριστώ, ότι η παράταξη της οποίας έχω τη τιμή να είμαι Πρόεδρος, έχει το μονοπώλιο των άξιων και των αξιών...θα ήταν αλαζονικό και ψέμα ταυτόχρονα ! Σε όλες τις συνδικαλιστικές παρατάξεις, υπάρχουν τέτοια στελέχη και θα ήταν ευχής έργο, το να αναδειχθούν και να γίνουν κύριοι της κατάστασης μέσα στο συνδικαλιστικό μας «γίγνεσθαι» !

Εδώ, μπαίνει το ζήτημα των Ηγεσιών, που φέρουν τη μέγιστη ευθύνη, για την ανάδειξη αυτών των Άξιων στελεχών και για την προάσπιση των Αξιών, που πρέπει το συνδικαλιστικό μας κίνημα να αναδεικνύει !

Σε ότι με αφορά και με το βάρος της ευθύνης, που ως Πρόεδρος έχω, μίας από τις πιο ιστορικές παρατάξεις (πλέον της πιο ιστορικής), στο χώρο του συνδικαλιστικού μας κινήματος, αυτό έκανα και θα εξακολουθώ να κάνω, συμβάλλοντας με τα στελέχη της παράταξής μας, σε εκείνες τις διαδικασίες, που θα φέρουν -επιτέλους- στην επιφάνεια, τις δημιουργικές δυνάμεις, που θα ανανεώσουν στη πράξη (κι όχι στα λόγια) το Συνδικαλιστικό μας Κίνημα.

Σ' αυτή τη προσπάθεια...όλοι μας, θα πρέπει να είμαστε ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΙ !